

Vlož sem svoj prst a pozri na moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci! (Jn 20, 27)

(Igor Suchý) Keď čítame evanjeliá, môžeme si všimnúť, že každé stretnutie s Kristom, či v ľudskom, alebo už v oslávenom tele po jeho vzkriesení má v sebe čosi fascinujúce pre človeka, ktorý to v danom momente zažíva. Aj Tomáš sa stretáva s Kristom v oslávenom tele. O tom sa mu ani nesnívalo. Vložiť svoju ruku do Kristovho tela bolo pre Tomáša bytostným poznaním, že Kristus mu odpustil hriechy. Tie ho pribili na križ, ale Kristus ich na svojom tele zničil. On je živý, víťaz nad hriechom a smrťou. Neexistuje kresťan so živou vierou, ak nemá bytostnú skúsenosť, že Kristus mu odpustil jeho hriechy, a nebol pohltený Kristovou láskou. Len v odpustení sa zjavuje v kresťanovi pravda o Kristovom víťazstve nad hriechom a zlom.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)